

Lovforslag nr. L 65. Fremsat den 14. november 2008 af ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om brug m.v. af radioaktive stoffer og udleveringsloven

(Gennemførelse af ændringskonvention af 8. juli 2005 til Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer).

§ 1

I lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m.v. af radioaktive stoffer, som ændret ved § 4, stk. 9, i lov nr. 369 af 6. juni 1991, foretages følgende ændring:

1. § 5 affattes således:

»**§ 5.** Med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder bestemmelserne i denne lov. Forsøg kan straffes.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Forsøg kan straffes.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.«

§ 2

I lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som ændret ved § 11 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 6 i lov nr. 542 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 394 af 30. april 2007 og § 2 i lov nr. 347 af 14. maj 2008, foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 3, nr. 4 og 5, ophæves og i stedet indsættes:

»4) artikel 2, jf. artikel 1 i FN-konventionen til bekämpelse af finansiering af terrorisme,

- 5) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekämpelse af nuklear terrorisme eller
- 6) artikel 7 i Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer som ændret ved ændringskonvention af 8. juli 2005 til Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2. finder anvendelse på anmodninger om udlevering efter Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, der fremsættes efter, at ændringskonventionen af 8. juli 2005 er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat.

§ 4

Stk. 1. Lovens § 1 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de afgivelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 2. Lovens § 2 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afgivelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og formål med lovforslaget

Lovforslagets formål er at gennemføre ændringskonventionen af 8. juli 2005 til Det internationale Atomenergiagenturs konvention af 26. oktober 1979 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer (ændringskonventionen).

Med henblik på at kunne ratificere ændringskonventionen foreslås lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug mv. af radioaktive stoffer samt lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som ændret senest ved lov nr. 347 af 14. maj 2008 (udleveringsloven), ændret.

Lov om brug m.v. af radioaktive stoffer foreslås ændret således, at også forsøg på overtrædelse af loven gøres strafbart. Opfyldelse af ændringskonventionen forudsætter tillige ændring af udleveringsloven med henblik på at udvide undtagelserne fra forbuddet mod udlevering for politiske lovovertrædelser. Dette lovforslag bringer dansk lovgivning i overensstemmelse med ændringskonventionen, idet ændringskonventionens øvrige artikler allerede er gennemført bl.a. gennem bestemmelser fastsat i straffeloven.

1.1. Den gældende konvention

Konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer trådte i kraft den 8. februar 1987. Den er gældende for 136 parter (medlemsstater) og er yderligere undertegnet af 45 stater/partier. Danmark underskrev konventionen den 13. juni 1980, og konventionen blev ratificeret den 12. august 1988. Danmark har ved ratifikationen taget forbehold for konventionens gyldighed for Færøerne. Konventionen trådte i kraft i 1991 for Danmark og Grønland. Konventionen gælder EU-landene og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EURATOM).

Konventionen er inkorporeret i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 70 af 16. september 1993 om IAEA-konventionen af 26. oktober 1979 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.

Konventionens formål er navnlig at sikre, at der ved transport af nukleare materialer træffes foranstaltninger til fysisk beskyttelse af nukleare materialer mod ulovlig tilgelnelse og brug og herved forhindre tyveri og misbrug af nukleare materialer, der kan anvendes til våben. Konventionen har endvidere til formål at sikre den fysiske beskyttelse af nukleare materialer til fredelig benyttelse. Konventionen skal således medvirke til på internationalt plan at forbedre sikkerheden på området.

Konventionens formål sikres ved opfyldelse af en række krav til omfanget af den fysiske beskyttelse i forbindelse med international transport af nuklear materiale. Konventionen forpligter endvidere staterne til at træffe foranstaltninger med henblik på, at det fysiske beskyttelsesniveau opretholdes, efter at ansvaret for en transport er overgået fra en stat til en anden stat.

Konventionen forpligter de enkelte lande til i nærmere bestemt omfang at kriminalisere tyveri, røveri, trusler mv. samt til at muliggøre visse krav om udlevering og straffefølgning.

1.2. Ændringskonventionen

For at gøre konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materiale mere effektiv nedsatte Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA) i 2001 en international arbejdsgruppe med henblik på udarbejdelse af forslag til ændring af konventionen. Der blev på den baggrund afholdt en konference den 4.-8. juli 2005 i Wien. På konferencen blev arbejdsgruppens udkast til ændringskonventionen godkendt. Ligesom de øvrige EU-lande og EURATOM undertegnede Danmark ændringskonventionen den 8. juli 2005 med ratifikationsforbehold. Konventionen er med ændringskonventionen omdøbt til konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

Den eksisterende konvention er det eneste internationalt bindende instrument i relation til fysisk beskyttelse af nukleare materialer. Formålet med ændringerne af konventionen er at opnå og opretholde en verdensomspændende effektiv fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg, der anvendes til

fredelige formål, at forebygge og bekæmpe lovovertrædelser i forbindelse med sådanne materialer og anlæg på verdensplan samt at fremme samarbejdet mellem parterne med henblik herpå.

I ændringskonventionen lægges der større vægt på de enkelte staters ansvar for fysisk beskyttelse og beskyttelse af fortrolige oplysninger. Derudover forpligter ændringskonventionen deltagerstaterne til at sørge for beskyttelse mod tyveri, smugleri og sabotage i forhold til nukleart materiale og nukleare anlæg.

Ændringerne af konventionen har til formål at gøre den mere effektiv bl.a. ved at udvide konventionens anvendelsesområde. Hvor den tidligere konvention primært tog sigte på international transport af nukleare materialer, tager ændringskonventionen også sigte på brug, oplagring og transport af nukleare materialer i hjemlandet. Konventionen er derfor omdøbt til konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

Ændringerne af konventionen udvider konventionens anvendelsesområde, således at beskyttelse af nukleare materialer også omfatter nukleare anlæg inden for det enkelte lands grænser under anvendelse, transport og oplagring. Der er endvidere tale om en udvidelse af kredsen af beskyttede interesser således, at også miljøet er omfattet.

En anden vigtig ændring er en forpligtelse om, at forsætlig udførelse af forskellige handlinger, herunder trusler og forsøg skal kriminaliseres i de deltagende stater.

Danmark vil med de foreslæde lovændringer leve op til ændringskonventionen.

Ændringskonventionen er ikke trådt i kraft. Det fremgår af konventionens artikel 20, at konventionen træder i kraft, når to tredjedele af landene har tiltrådt den.

Folketingets vedtagelse af lovforslaget vil indebære samtykke efter grundlovens § 19 til ratifikation af ændringskonventionen.

Ændringskonventionen er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

2. Gældende lovgivning

I henhold til § 5 i lov om brug m.v. af radioaktive stoffer straffes overtrædelse af bestemmelserne i loven og de i henhold til lovens § 2 udfærdigede bestemmelser med bøde.

2.1. Reglerne om udlevering af lovovertrædere findes i udleveringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som ændret senest ved lov nr. 347 af 14. maj 2008.

Efter udleveringslovens § 5, stk. 1, må udlevering for en politisk lovovertrædelse ikke finde sted. Omfatter handlingen tillige en lovovertrædelse, som ikke er af politisk karakter, kan udlevering ske for denne lovovertrædelse, såfremt handlingen overvejende er af ikke-politisk karakter, jf. § 5, stk. 2. Om en lovovertrædelse er politisk, afhænger af en konkret helhedsvurdering, hvor der navnlig lægges vægt på arten af den eller de interesser, der er krænket af lovovertrædelsen, og på gerningsmandens motiv.

Udleveringslovens § 5, stk. 3, indeholder en række undtagelser til forbudet mod udlevering for en politisk lovovertrædelse, der er blevet indført som led i et styrket internationalt samarbejde om bekæmpelse af international terrorisme. Det følger af bestemmelsen, at forbudet mod at nægte udlevering for politiske lovovertrædelser ikke finder anvendelse, når handlingen er omfattet af en række nærmere angivne internationale konventioner: Den europeiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme, FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger, FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme eller FN-konventionen til bekæmpelse af nuklear terrorisme.

Udleveringslovens § 5, stk. 3, blev senest ændret ved lov nr. 542 af 8. juni 2006 (lovforslag nr. L 217 (Folketingssæret 2005-06), jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, spalte 7137).

Udleveringslovens § 5 finder ikke anvendelse på anmodninger om udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union. Sådanne anmodninger reguleres af reglerne i kapitel 2 a i udleveringsloven, der gennemfører EU-rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre i dansk ret. Det er efter kapitel 2 a i udleveringsloven ikke muligt at afslå udlevering med henvisning til, at handlingen betragtes som en politisk forbrydelse.

Tilsvarende gælder der som udgangspunkt særlige regler for udlevering til de øvrige nordiske lande. På nuværende tidspunkt gælder der en fællesnordisk udleveringslovgivning. Med henblik på at gennemføre Konventionen om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre) blev der ved lov nr. 394 af 30. april 2007 bl.a. indsat et nyt kapitel 3 b i udleveringsloven om behandling af sager om udlevering til de nordiske lande. Kapitel 3 b i udleveringsloven er endnu ikke trådt i kraft.

3. Lovforslagets indhold

Overtrædelse af lov om brug m.v. af radioaktive stoffer straffes i dag med bøde. Det betyder, at forsøg på overtrædelse af loven er straffri, jf. straffelovens §

21, stk. 3. For at kunne straffe for forsøg på overtrædelse af loven, skal det fremgå specifikt af loven, at forsøg på overtrædelse af loven kan straffes. Det samme gælder for så vidt angår overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af loven, hvor det også foreslås, at forsøg på overtrædelse gøres strafbart.

Endvidere foreslås det, at der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

3.1. Efter artikel 11A i ændringskonventionen af 8. juli 2005 må ingen af de forbrydelser, der er omfattet af konventionens artikel 7, anses for en politisk forbrydelse eller for en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller for en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver. En anmodning om udlevering eller retshjælp på grundlag af en sådan forbrydelse må derfor ikke afvises alene med den begrundelse, at den angår en politisk forbrydelse mv. Konventionens artikel 7 opregner en lang række kriminelle handlinger, herunder tyveri eller røveri af nukleare materialer eller underslæb eller svigagtig tilegnelse af nukleare materialer.

Det må antages, at en del af de handlinger, der er omfattet af konventionens artikel 7, efter omstændighederne tillige vil være omfattet af en eller flere af de konventioner, som i dag er nævnt i udleveringslovens § 5, stk. 3. Ændringskonventionen af 8. juli 2005 indebærer dog efter regeringens opfattelse, at konventionens artikel 7, stk. 1, litra d (ulovlig befordring, fremsendelse eller transport af nukleare materialer), vil omfatte en række tilfælde, der i dag ikke er omfattet af undtagelserne i udleveringslovens § 5, stk. 3. På denne baggrund foreslås det, at bestemmelsen i udleveringslovens § 5, stk. 3, om undtagelser til forbudet mod udlevering for en politisk lovovertrædelse udvides til også at omfatte handlinger, der er omfattet af konventionens artikel 7, jf. artikel 11A i ændringskonventionen af 8. juli 2005.

Med hensyn til ændringskonventionens artikel 7, stk. 1, litra g (i) og (ii), om kriminalisering af forskellige nærmere angivne trusler, f.eks. trusler om at an-

vende nukleare materialer til at forvolde død eller alvorlig overlast på en person, bemærkes, at dette efter regeringens opfattelse i praksis må anses for at ville være omfattet bl.a. af bestemmelserne i straffelovens § 260 (ulovlig tvang) og § 266 (trusler på livet mv.) samt efter omstændighederne straffelovens § 114 (terrorisme).

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Høring

Lovforslaget har været i høring hos Advokatrådet, alle byretter, Dansk Dekommissionering, Dansk Industri, Danske Regioner, Den Danske Dommerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Energistyrelsen, Foreningen af offentlige anklagere i Danmark, Forskningscenter Risø, KL, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Miljøstyrelsen, Politiforbundet i Danmark, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Statens Institut for Strålebeskyttelse, Vestsjællandsret og Østre Landsret.

10. Sammenfattende skema**Vurdering af konsekvenser af lovforslaget**

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for staten	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for regioner og kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1.

Til stk. 1 og 2:

Overtrædelse af lov om brug m.v. af radioaktive stoffer straffes i dag med bøde. Det betyder, at forsøg på overtrædelse af loven er straffrit, jf. straffelovens § 21, stk. 3. Danmark lever således ikke op til konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg.

Med henblik på dansk ratifikation af ændringskonventionen foreslås det derfor, at lovens § 5 stk. 1 og stk. 2 ændres, således at også forsøg på overtrædelse af loven og forskrifter udstedt i henhold til loven kan straffes med bøde.

Til stk. 3:

Virksomheder, som fremstiller, indfører eller besidder radioaktive stoffer, har som regel form af selskaber mv. (juridiske personer). Med henblik på at sikre, at Danmark opfylder sine forpligtelser i henhold til konventionen, foreslås det at indføre strafansvar for juridiske personer. Der er tale om en sædvanlig bestemmelse om, at også juridiske personer kan straffes.

Til § 2

Efter udleveringslovens § 5, stk. 3, finder forbudet mod at nægte udlevering for politiske lovovertrædelses ikke anvendelse, når handlingen er omfattet af de

internationale konventioner, som er opregnet i bestemmelsen. Det foreslås at udvide denne undtagelsesbestemmelse til også at omfatte handlinger omfattet af artikel 7 i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer som ændret ved ændringskonventionen af 8. juli 2005 (forslag til nyt nr. 6 – der er alene tale om redaktionelle ændringer af nr. 4 og 5).

Der tilsigtes ikke i øvrigt ændringer i anvendelsesområdet for § 5, stk. 3. Der henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter offentliggørelse i Lovtidende, men at lovens § 2 (ændring af udleveringsloven) finder anvendelse på anmodninger om udlevering efter Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, der fremsættes efter at ændringskonventionen af 8. juli 2005 er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde. Det fastsættes i bestemmelsen, at lovens § 1 ikke gælder for Færøerne og Grønland. Lovens § 1 (ændring af lov om brug m.v. af radioaktive stoffer) kan dog sættes i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Bestemmelsen indebærer endvidere, at lovens § 2 (ændring af udleveringsloven) kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning.

Bilag til f. t. l. vedr. brug m.v. af radioaktive stoffer m.v.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m.v. af radioaktive stoffer, som ændret ved lov nr. 369 af 6. juni 1991, foretages følgende ændring:

1. § 5 affattes således:

§ 5. Overtrædelse af bestemmelserne i nærværende lov og de i henhold til § 2 udfærdigede bestemmelser straffes med bøde.

»**§ 5.** Med mindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder denne lov. Forsøg kan straffes.

Stk. 2. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Forsøg kan straffes.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.«

§ 2

I lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som ændret ved § 11 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 6 i lov nr. 542 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 394 af 30. april 2007 og § 2 i lov nr. 347 af 14. maj 2008, foretages følgende ændring:

§ 5. Udlevering for en politisk lovovertrædelse kan ikke finde sted.

Stk. 2. Omfatter handlingen tillige en lovovertrædelse, som ikke er af politisk karakter, kan udlevering ske for denne lovovertrædelse, så fremt handlingen overvejende er af ikke-politisk karakter.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, når handlingen er omfattet af

*Gældende formulering**Lovforslaget*

- 1) artikel 1 eller 2 i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme som ændret ved ændringsprotokol af 15. maj 2003 til den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme,
- 2) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger eller
- 3) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme.

1. § 5, stk. 3, nr. 4 og 5, ophæves og i stedet indsættes:

- »4) artikel 2, jf. artikel 1 i FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme,
- 5) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af nuklear terrorisme eller
- 6) artikel 7 i Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer som ændret ved ændringskonvention af 8. juli 2005 til Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.«

Amendment to the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material

1. The Title of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material adopted on 26 October 1979 (hereinafter referred to as »the Convention«) is replaced by the following title:

CONVENTION ON THE PHYSICAL PROTECTION OF NUCLEAR MATERIAL AND NUCLEAR FACILITIES

2. The Preamble of the Convention is replaced by the following text:

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

RECOGNIZING the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

CONVINCED of the need to facilitate international co-operation and the transfer of nuclear technology for the peaceful application of nuclear energy,

BEARING IN MIND that physical protection is of vital importance for the protection of public health, safety, the environment and national and international security,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of goodneighbourliness and friendly relations and co-operation among States,

CONSIDERING that under the terms of paragraph 4 of Article 2 of the Charter of the United Nations, »All members shall refrain in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any state, or in any other manner inconsistent with the Purposes of the United Nations,«

RECALLING the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, annexed to

General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994,

DESIRING to avert the potential dangers posed by illicit trafficking, the unlawful taking and use of nuclear material and the sabotage of nuclear material and nuclear facilities, and noting that physical protection against such acts has become a matter of increased national and international concern,

DEEPLY CONCERNED by the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations, and by the threats posed by international terrorism and organized crime,

BELIEVING that physical protection plays an important role in supporting nuclear nonproliferation and counter-terrorism objectives,

DESIRING through this Convention to contribute to strengthening worldwide the physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for peaceful purposes,

CONVINCED that offences relating to nuclear material and nuclear facilities are a matter of grave concern and that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures, or to strengthen existing measures, to ensure the prevention, detection and punishment of such offences,

DESIRING to strengthen further international co-operation to establish, in conformity with the national law of each State Party and with this Convention, effective measures for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities,

CONVINCED that this Convention should complement the safe use, storage and transport of nuclear material and the safe operation of nuclear facilities,

RECOGNIZING that there are internationally formulated physical protection recommendations that are updated from time to time which

can provide guidance on contemporary means of achieving effective levels of physical protection,

RECOGNIZING also that effective physical protection of nuclear material and nuclear facilities used for military purposes is a responsibility of the State possessing such nuclear material and nuclear facilities, and understanding that such material and facilities are and will continue to be accorded stringent physical protection,

HAVE AGREED as follows:

3. In Article 1 of the Convention, after paragraph (c), two new paragraphs are added as follows:

(d) »nuclear facility« means a facility (including associated buildings and equipment) in which nuclear material is produced, processed, used, handled, stored or disposed of, if damage to or interference with such facility could lead to the release of significant amounts of radiation or radioactive material;

(e) »sabotage« means any deliberate act directed against a nuclear facility or nuclear material in use, storage or transport which could directly or indirectly endanger the health and safety of personnel, the public or the environment by exposure to radiation or release of radioactive substances.

4. After Article 1 of the Convention, a new Article 1A is added as follows:

Article 1A

The purposes of this Convention are to achieve and maintain worldwide effective physical protection of nuclear material used for peaceful purposes and of nuclear facilities used for peaceful purposes; to prevent and combat offences relating to such material and facilities worldwide; as well as to facilitate co-operation among States Parties to those ends.

5. Article 2 of the Convention is replaced by the following text:

1. This Convention shall apply to nuclear material used for peaceful purposes in use, storage and transport and to nuclear facilities used for peaceful purposes, provided, however, that articles 3 and 4 and paragraph 4 of article 5 of this Convention shall only apply to such nuclear material while in international nuclear transport.

2. The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State Party rests entirely with that State.

3. Apart from the commitments expressly undertaken by States Parties under this Convention, nothing in this Convention shall be interpreted as affecting the sovereign rights of a State.

4. (a) Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States Parties under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

(b) The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by the military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

(c) Nothing in this Convention shall be construed as a lawful authorization to use or threaten to use force against nuclear material or nuclear facilities used for peaceful purposes.

(d) Nothing in this Convention condones or makes lawful otherwise unlawful acts, nor precludes prosecution under other laws.

5. This Convention shall not apply to nuclear material used or retained for military purposes or to a nuclear facility containing such material.

6. After Article 2 of the Convention, a new Article 2A is added as follows:

Article 2A

1. Each State Party shall establish, implement and maintain an appropriate physical protection regime applicable to nuclear material and nuclear facilities under its jurisdiction, with the aim of:

(a) protecting against theft and other unlawful taking of nuclear material in use, storage and transport;

(b) ensuring the implementation of rapid and comprehensive measures to locate and, where

appropriate, recover missing or stolen nuclear material; when the material is located outside its territory, that State Party shall act in accordance with article 5;

(c) protecting nuclear material and nuclear facilities against sabotage; and

(d) mitigating or minimizing the radiological consequences of sabotage.

2. In implementing paragraph 1, each State Party shall:

(a) establish and maintain a legislative and regulatory framework to govern physical protection;

(b) establish or designate a competent authority or authorities responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework; and

(c) take other appropriate measures necessary for the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

3. In implementing the obligations under paragraphs 1 and 2, each State Party shall, without prejudice to any other provisions of this Convention, apply insofar as is reasonable and practicable the following Fundamental Principles of Physical Protection of Nuclear Material and Nuclear Facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE A: Responsibility of the State

The responsibility for the establishment, implementation and maintenance of a physical protection regime within a State rests entirely with that State.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE B: Responsibilities During International Transport

The responsibility of a State for ensuring that nuclear material is adequately protected extends to the international transport thereof, until that responsibility is properly transferred to another State, as appropriate.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE C: Legislative and Regulatory Framework

The State is responsible for establishing and maintaining a legislative and regulatory framework to govern physical protection. This framework should provide for the establishment of applicable physical protection requirements and include a system of evaluation and licensing or other procedures to grant authorization. This

framework should include a system of inspection of nuclear facilities and transport to verify compliance with applicable requirements and conditions of the license or other authorizing document, and to establish a means to enforce applicable requirements and conditions, including effective sanctions.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE D: Competent Authority

The State should establish or designate a competent authority which is responsible for the implementation of the legislative and regulatory framework, and is provided with adequate authority, competence and financial and human resources to fulfill its assigned responsibilities. The State should take steps to ensure an effective independence between the functions of the State's competent authority and those of any other body in charge of the promotion or utilization of nuclear energy.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE E: Responsibility of the License Holders

The responsibilities for implementing the various elements of physical protection within a State should be clearly identified. The State should ensure that the prime responsibility for the implementation of physical protection of nuclear material or of nuclear facilities rests with the holders of the relevant licenses or of other authorizing documents (e.g., operators or shippers).

FUNDAMENTAL PRINCIPLE F: Security Culture

All organizations involved in implementing physical protection should give due priority to the security culture, to its development and maintenance necessary to ensure its effective implementation in the entire organization.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE G: Threat

The State's physical protection should be based on the State's current evaluation of the threat.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE H: Graded Approach

Physical protection requirements should be based on a graded approach, taking into account the current evaluation of the threat, the relative attractiveness, the nature of the material and potential consequences associated with the unauthorized removal of nuclear material and with

the sabotage against nuclear material or nuclear facilities.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE I: *Defence in Depth*

The State's requirements for physical protection should reflect a concept of several layers and methods of protection (structural or other technical, personnel and organizational) that have to be overcome or circumvented by an adversary in order to achieve his objectives.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE J: *Quality Assurance*

A quality assurance policy and quality assurance programmes should be established and implemented with a view to providing confidence that specified requirements for all activities important to physical protection are satisfied.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE K: *Contingency Plans*

Contingency (emergency) plans to respond to unauthorized removal of nuclear material or sabotage of nuclear facilities or nuclear material, or attempts thereof, should be prepared and appropriately exercised by all license holders and authorities concerned.

FUNDAMENTAL PRINCIPLE L: *Confidentiality*

The State should establish requirements for protecting the confidentiality of information, the unauthorized disclosure of which could compromise the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

4. (a) The provisions of this article shall not apply to any nuclear material which the State Party reasonably decides does not need to be subject to the physical protection regime established pursuant to paragraph 1, taking into account the nature of the material, its quantity and relative attractiveness and the potential radiological and other consequences associated with any unauthorized act directed against it and the current evaluation of the threat against it.

(b) Nuclear material which is not subject to the provisions of this article pursuant to subparagraph

(a) should be protected in accordance with prudent management practice.

7. Article 5 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall identify and make known to each other directly or through the International Atomic Energy Agency their point of contact in relation to matters within the scope of this Convention.

2. In the case of theft, robbery or any other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, States Parties shall, in accordance with their national law, provide co-operation and assistance to the maximum feasible extent in the recovery and protection of such material to any State that so requests. In particular:

(a) a State Party shall take appropriate steps to inform as soon as possible other States, which appear to it to be concerned, of any theft, robbery or other unlawful taking of nuclear material or credible threat thereof, and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations;

(b) in doing so, as appropriate, the States Parties concerned shall exchange information with each other, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations with a view to protecting threatened nuclear material, verifying the integrity of the shipping container or recovering unlawfully taken nuclear material and shall:

(i) co-ordinate their efforts through diplomatic and other agreed channels;

(ii) render assistance, if requested;

(iii) ensure the return of recovered nuclear material stolen or missing as a consequence of the above-mentioned events. The means of implementation of this co-operation shall be determined by the States Parties concerned.

3. In the case of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nuclear facility or in the case of sabotage thereof, States Parties shall, to the maximum feasible extent, in accordance with their national law and consistent with their relevant obligations under international law, co-operate as follows:

(a) if a State Party has knowledge of a credible threat of sabotage of nuclear material or a nucle-

ar facility in another State, the former shall decide on appropriate steps to be taken in order to inform that State as soon as possible and, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations of that threat, with a view to preventing the sabotage;

(b) in the case of sabotage of nuclear material or a nuclear facility in a State Party and if in its view other States are likely to be radiologically affected, the former, without prejudice to its other obligations under international law, shall take appropriate steps to inform as soon as possible the State or the States which are likely to be radiologically affected and to inform, where appropriate, the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to minimizing or mitigating the radiological consequences thereof;

(c) if in the context of sub-paragraphs (a) and (b), a State Party requests assistance, each State Party to which a request for assistance is directed shall promptly decide and notify the requesting State Party, directly or through the International Atomic Energy Agency, whether it is in a position to render the assistance requested and the scope and terms of the assistance that may be rendered;

(d) co-ordination of the co-operation under sub-paragraphs (a) to (c) shall be through diplomatic or other agreed channels. The means of implementation of this cooperation shall be determined bilaterally or multilaterally by the States Parties concerned.

4. States Parties shall co-operate and consult, as appropriate, with each other directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining guidance on the design, maintenance and improvement of systems of physical protection of nuclear material in international transport.

5. A State Party may consult and co-operate, as appropriate, with other States Parties directly or through the International Atomic Energy Agency and other relevant international organizations, with a view to obtaining their guidance on the design, maintenance and improvement of its national system of physical protection of nuclear

material in domestic use, storage and transport and of nuclear facilities.

8. Article 6 of the Convention is replaced by the following text:

1. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations or to States that are not parties to this Convention in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected. A State Party that has received information in confidence from another State Party may provide this information to third parties only with the consent of that other State Party.

2. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material or nuclear facilities.

9. Paragraph 1 of Article 7 of the Convention is replaced by the following text:

1. The intentional commission of:

(a) an act without lawful authority which constitutes the receipt, possession, use, transfer, alteration, disposal or dispersal of nuclear material and which causes or is likely to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment;

(b) a theft or robbery of nuclear material;

(c) an embezzlement or fraudulent obtaining of nuclear material;

(d) an act which constitutes the carrying, sending, or moving of nuclear material into or out of a State without lawful authority;

(e) an act directed against a nuclear facility, or an act interfering with the operation of a nuclear facility, where the offender intentionally causes, or where he knows that the act is likely to cause, death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment by

exposure to radiation or release of radioactive substances, unless the act is undertaken in conformity with the national law of the State Party in the territory of which the nuclear facility is situated;

(f) an act constituting a demand for nuclear material by threat or use of force or by any other form of intimidation;

(g) a threat:

(i) to use nuclear material to cause death or serious injury to any person or substantial damage to property or to the environment or to commit the offence described in sub-paragraph (e), or

(ii) to commit an offence described in sub-paragraphs (b) and (e) in order to compel a natural or legal person, international organization or State to do or to refrain from doing any act;

(h) an attempt to commit any offence described in sub-paragraphs (a) to (e);

(i) an act which constitutes participation in any offence described in sub-paragraphs (a) to (h);

(j) an act of any person who organizes or directs others to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (h); and

(k) an act which contributes to the commission of any offence described in sub-paragraphs (a) to (h) by a group of persons acting with a common purpose; such act shall be intentional and shall either:

(i) be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence described in sub-paragraphs (a) to (g), or

(ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence described in sub-paragraphs (a) to (g) shall be made a punishable offence by each State Party under its national law.

10. After Article 11 of the Convention, two new articles, Article 11A and Article 11B, are added as follows:

Article 11A

None of the offences set forth in article 7 shall be regarded for the purposes of extradition or mutu-

al legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 11B

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 7 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

11. After Article 13 of the Convention, a new Article 13A is added as follows:

Article 13A

Nothing in this Convention shall affect the transfer of nuclear technology for peaceful purposes that is undertaken to strengthen the physical protection of nuclear material and nuclear facilities.

12. Paragraph 3 of Article 14 of the Convention is replaced by the following text:

3. Where an offence involves nuclear material in domestic use, storage or transport, and both the alleged offender and the nuclear material remain in the territory of the State Party in which the offence was committed, or where an offence involves a nuclear facility and the alleged offender remains in the territory of the State Party in which the offence was committed, nothing in this Convention shall be interpreted as requiring that State Party to provide information concerning criminal proceedings arising out of such an offence.

13. Article 16 of the Convention is replaced by the following text:

Bilag til f. t. l. vedr. brug m.v. af radioaktive stoffer m.v.

1. A conference of States Parties shall be convened by the depositary five years after the entry into force of the Amendment adopted on 8 July 2005 to review the implementation of this Convention and its adequacy as concerns the preamble, the whole of the operative part and the annexes in the light of the then prevailing situation.

2. At intervals of not less than five years thereafter, the majority of States Parties may obtain, by submitting a proposal to this effect to the depositary, the convening of further conferences with the same objective.

14. Footnote b/ of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

b/ Material not irradiated in a reactor or material irradiated in a reactor but with a radiation level equal to or less than 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

15. Footnote e/ of Annex II of the Convention is replaced by the following text:

e/ Other fuel which by virtue of its original fissile material content is classified as Category I and II before irradiation may be reduced one category level while the radiation level from the fuel exceeds 1 gray/hour (100 rads/hour) at one metre unshielded.

Til lovforslag nr. L 65. Skriftlig fremsættelse (14. november 2008)

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jacob Axel Nielsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om brug m.v. af radioaktive stoffer og udleveringsloven. (Gennemførelse af ændringskonvention af 8. juli 2005 til Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer).

(Lovforslag nr. L 65).

Med dette lovforslag foreslår regeringen at ændre strafbestemmelsen i lov om brug m.v. af radioaktive stoffer og at ændre udleveringsloven, således at Danmark kan ratificere ændringerne i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.

Ændringerne af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer har til formål at gøre den mere effektiv bl.a. ved at udvide konventionens anvendelsesområde. Hvor fokus før mere eller mindre var begrænset til international transport af nukleare materialer, er der i ændringsforslagene også fokus på brug, oplagring og transport af nukleare materialer i hjemlandet og beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg mod sabotage. Konventionen er således omdøbt til konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg. Der er endvidere tale om en udvidelse af kredsen af beskyttede interesser således, at miljøet også er omfattet.

I ændringerne af konventionen lægges der større vægt på de enkelte staters ansvar for fysisk beskyttelse og beskyttelse af fortrolige oplysnin-

ger. Dernæst er der indføjet en liste med grundlæggende principper for fysisk beskyttelse af nukleare materialer og nukleare anlæg. Den ændrede konvention kræver specifikt, at medlemsstaterne sørger for beskyttelse mod tyveri, smugleri og sabotage.

En anden vigtig ændring er et krav om, at forsætlig udførelse af forskellige handlinger, trusler og forsøg skal gøres til en strafbar handling ifølge national lovgivning i hver deltagerstat. Det er på den baggrund, at forsøg på overtrædelse af lov om brug m.v. af radioaktive stoffer bør gøres strafbart.

Danmark er internationalt forpligtet af traktaten vedrørende Det Europæiske Atomenergifællesskab (EURATOM). Rådets forordning 1493/93 indeholder en artikel 7 af følgende indhold: »De kompetente myndigheder i medlemslandene samarbejder for at sikre, at denne forordning gennemføres og overholdes.«

Endelig foreslås det at indsætte en bestemmelse i lov om brug m.v. af radioaktive stoffer om, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Efter udleveringslovens § 5, stk. 3, finder forbudet mod at nægte udlevering for politiske lovovertredelser ikke anvendelse, når handlingen er omfattet af de internationale konventioner, som er opregnet i bestemmelsen. Det foreslås at udvide denne undtagelsesbestemmelse til også at omfatte handlinger omfattet af artikel 7 i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer som ændret ved ændringskonventionen af 8. juli 2005. Der tilsigtes ikke i øvrigt ændringer i anvendelsesområdet for § 5, stk. 3.

Idet jeg i øvrigt henviser lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.